

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ГЕРМАНІСТІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ
АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ГЕРМАНІСТІВ
КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Серія:
Філологічні науки
(мовознавство)

Випуск 105 (1)

Кіровоград – 2012

ББК 81.07; 81.0; 74.261.7

М 54

УДК 81.25; 81'27

Наукові записки. – Випуск 105 (1). – Серія: Філологічні науки (мовознавство):
У 2 ч. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2012. – 578 с.

ISBN 966-8089-24-3

До наукових записок увійшли статті, присвячені дослідженню актуальних питань різних галузей сучасного мовознавства – лексичної семантики, фразеологічного складу мов, словотвору, ономастики, граматики, фонетики, фонології та орфографії.

Збірник розрахований на наукових працівників, викладачів, студентів філологічних факультетів, а також учителів-словесників.

Друкується за ухвалою вченої ради Кіровоградського державного педагогічного
університету імені Володимира Винниченка
(*протокол № 7 від 27.02.2012 року*).

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

1. Олег Семенюк	– доктор філологічних наук, професор (відповідальний редактор).
2. Григорій Клочек	– доктор філологічних наук, професор.
3. Болеслав Кучинський	– кандидат філологічних наук, професор.
4. Василь Лучик	– доктор філологічних наук, професор.
5. Володимир Манакін	– доктор філологічних наук, професор.
6. Василь Марко	– доктор філологічних наук, професор.
7. Володимир Панченко	– доктор філологічних наук, професор.
8. Валентина Парашук	– кандидат філологічних наук, професор.
9. Василь Ожоган	– доктор філологічних наук, професор.
10. Олег Поляруш	– кандидат філологічних наук, професор.
11. Олена Семенець	– доктор філологічних наук, професор.
12. Олександр Білоус	– кандидат філологічних наук, професор (відповідальний за випуск).

ISBN 966-8089-24-3

Статті подано в авторській редакції.

**© Кіровоградський державний педагогічний
університет імені Володимира Винниченка, 2012**

зазнали запозичення на латинськомовному ґрунті, була трансформація питомих закінчень і суфіксів у зв'язку із входженням їх в іншу (латинську) словозмінну парадигму. Такі зміни можна вважати проявом мовної інтерференції, оскільки автор поеми настільки добре засвоїв другу мову (латинську), що автоматично переносить її моделі на систему першої (рідної) мови. Вживання неологізмів пояснюється намаганням автора новолатинської поеми адекватно передати реалії, на позначення яких у класичній латині не існувало відповідних лексем.

Наведені результати і висновки можуть слугувати основою для проведення нових досліджень із проблематики функціонування латинської мови на теренах України і загалом східної Європи кінця XVI – початку XVII століття, зокрема допоможуть з'ясувати низку проблем, пов'язаних із визначенням спільних критеріїв оцінки латинськомовних творів та виявом впливу античної традиції на їх написання. Це дозволить визначити характер взаємодії античної і пізньосередньовічної латинськомовних традицій та виробити сучасну концепцію розвитку пізньосередньовічної та ранньомодерної латини як синтетичного явища.

Питання лексичного складу середньовічної латини і досьогодні залишається невирішеним. До цього часу залишилось недослідженими ні в польській, ні в українській мовознавчій науці таке питання, як інтерференція польсько-українського народного субстрату у середньовічній та ранньомодерній латині, яка проявляється передусім у численних запозиченнях та лексичних кальках (словотвірних чи семантичних). Також варто було б дослідити способи творення неологізмів у середньовічній та ранньомодерній латині, їх граматичні особливості, способи латинізації українських та польських власних імен.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Benner M. On the interpretation of learned Neo-Latin : an explorative study based on some texts from Sweden 1611-1716 / M. Benner, E. Tengström. – Göteborg, 1977. – 112 p.
2. *De bello Ostrogiano ad Piantcos cum Nisoviis libri quattuor, a Simone Pecalidis Artium Baccalaureo conscripti.* – Cracoviae, In officina Andreae Petricovii, AD 1600.
3. Weysenhoff-Brożkowa K. Studia nad łaciną średniowieczną w Polsce / Krystyna Weysenhoff-Brożkowa ; [zeszyty naukowe pod red. J. Axera]. – Zesz. 10–12. – Warszawa : OBTA, 1998. – 224 s.
4. Słownik Łaciny Średniowiecznej w Polsce / [Ed. Polska Akademia Nauk]. – Wrocław : ZNiO, 1953–. – [A–Quaero].

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Оксана Кошій – кандидат філологічних наук, асистент кафедри загального мовознавства та класичної філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Наукові інтереси: латинська мова доби середньовіччя та Нового часу, лексика і фразеологія новогрецької мови.

ФОРМУВАННЯ СЛОВОВІРНОЇ СТРУКТУРИ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ВЧИНКІВ, АКТИВ ВОЛЕВІЯВЛЕННЯ ЛЮДИНИ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ КІНЦЯ XVII – XX СТ.

Оксана МАКСИМЕЦЬ (Мелітополь, Україна)

У сучасній українській мові серед іменників із загальним словотвірним значенням “опредметнена дія” чітко виокремлюються слова на позначення вчинків, активів волевиявлення людини. Історія становлення та розвитку цих лексико-словотвірних типів і є предметом нашого дослідження.

Ключові слова: словотвір, іменник, опредметнена дія, механізм творення, словотвірний тип.

In the modern Ukrainian within a group of verbal nouns words denoting action and will are clearly distinguished. The history of establishment and development of these lexical and word-building types is the subject of our investigation.

Key words: verbal nouns, derivatology, meaning of process, mechanism of forming, word-formation type.

У сучасній українській мові значне місце посідає словотвірна категорія опредметнених значень дієслівних предикатів, яка відбиває лише категорійне перетворення однієї частини мови в іншу. Дослідження лінгвальної природи українських іменників, а в їх межах – і девербативів зі значенням опредметненої дії, процесу, стану, – має в мовознавстві певну традицію.

У полі наукових розвідок перебували питання історії формування девербативних субстантивів [2: 1; 4: 1; 6: 2; 8: 298], вивчено окремі типи цих похідних [3: 115; 9: 57; 10: 1; 12: 1], їх семантичну та морфологічну валентність [7: 32], стилістичні функції [5: 1].

Останнім часом актуалізується дериваційний аспект вивчення згаданих похідних з огляду на високу продуктивність окремих словотвірних типів і моделей віддієслівних іменників у сучасній українській мові, зокрема девербативів із граматичним значенням предметності. Увагу вчених привертає насамперед словотвірний статус розглянутих похідних, їхня дериваційна будова. Дослідження словотвірної структури віддієслівних іменників сучасної української літературної мови як мікросистеми взаємозалежних елементів, що склалася у процесі еволюції мови, має значний теоретико-пізнавальний і практичний інтерес.

Іменники із загальним словотвірним значенням опредметненої дії утворюють систему словотвірних типів із певними частковими словотвірними значеннями. Серед них виокремлюються девербативи на позначення вчинків, актів волевиявлення людини. Загалом в українському мовознавстві ще немає синтезуючої праці, у якій би аналізувалися згадані деривати. Визначення системи відповідних словотвірних типів, здійснення опису історії функціонування кожного форманта, його продуктивності, функціонально-семантична дистрибуція й є завданням нашого дослідження.

Одним із складників системи іменників на позначення вчинків, актів волевиявлення людини є девербативи, утворені за допомогою суфікса **-нн(я)**. Такі утворення фіксуються писемними пам'ятками нової української мови з кінця ХІХ ст., наприклад: *гордовання* (Лев 155), *гонорування* (Тимч 28), *бреханье* (Голов 373), *ошукання* (УміСп 546), *вибріхування* (600), *хвастанье* (1083), *бришканья* (Гр I 100) “чванство”, *лінування* (II 369), *пицання* (III 155) “гордість”, *величання* (Яв 69) “чванство”, *бравування* (СУМ I 225), *ледарювання* (IV 466), *обманювання* (V 534), *храбрування* (XI 136), *шахраювання* (XI 423) тощо.

Обстежені джерела кінця ХVІІ – ХVІІІ ст. дають підстави твердити, що суфікс **-ств(о)** в утворенні іменників на позначення вчинків людини був дещо продуктивнішим, наприклад: *Насилство и гвалтъ въ вѣрѣ и набоженств чинити* (МатТим I 1621 469), *Былъ [Александръ цесаръ грецкій] былъ плюгавыхъ и спросныхъ обычаевъ, обжирства, пянства* (1656-1771 8), *Михаилъ гоиностю своєю видирства и лакомства переходыль Никифора* (1656-1771 357) “грабіжництво”, *Тое забойство сталося зъ воли царя Давида* (1656-1771 257), *Отець кламства Сатанайль* (1656-1771 365) “брехня”, *Когда (б) то не ошука(н)ство мощ(ъ)но (б) и нагу ходит(ъ)* (Зин 64), *Еднак и нече(ст)ное на свѣтѣ є (ст) ремєсло: мєновитє мистро(в)ство або тє (ж) катовство* (67), *а єго врагъ к всякому навчаєт шале(н)ству* (75), *Прєто от запо(и)ства хоч мало повєстягнисѦ: а робити що робии о(т)то(л) не лѣнисѦ* (87). Як свідчать дані лексикографічних праць кінця ХІХ – початку ХХ ст., обсяг цієї групи в зазначений період значно не збільшується, наприклад: *відступство* (ЛексФр 37), *блудство* (Гр I 76). У першій половині ХХ ст. творення таких похідних дещо активізується. Так, “Українсько-російський словник” за ред. І.Кириченка містить 6 новотворів, що належать до цього ЛСТ: *грубіянство* (К I 366), *злодійство* (II 234), *палійство* (207), *повстанство* (507), *убивство* (VI 140), *шахрайство* (477). У другій половині ХХ ст. деривати зазначеного типу продовжують функціонувати, проте обстежені джерела не фіксують стрімкого зростання їх чисельності. Так, “Словник української мови” в 11-ти томах містить 14 таких утворень, 2 з яких реєструються вперше, наприклад: *хуліганство* (СУМ XI 172), *шулерство* (560).

Суфікс **-ств-** характеризується високим ступенем функціональної активності, широким вжитком, що дає підстави віднести його до ядра конститuentів поля [1: 106].

Порівняно із семантично та функціонально співвідносними девербативами на **-нн(я)** похідні розгляданого типу є не лише виразниками опредметненої дії – формант **-ств(о)** виконує й роль кваліфікатора, актуалізуючи значення сукупності дій.

Поступово розширювалося коло нульсуфіксальних іменників жіночого роду, що є назвами результатів проявів волі людини, її вчинків, наприклад: *[Протопопа нѣжинскій Симеонъ] змову мѣль зъ нѣкоторими о здоровья гетманское* (МатТим I 327) “таємний зговір”, *Намову и постановєньє учинити* (1597-1599 I 461), *чимъ далєй, то барзѣ тая покуса розмножалася* (1656-1771 II 156), *учинити управу и в убытках сатисфакцію* (ДДГ 1722 268), *не прибули на ро(с)праву в полковую Полтавскую канцелярію* (ПЛ1742 98).

Кількість їх дещо зростає протягом XIX ст. Так, “Словник...” Ф.Пискунова містить 3 іменники зазначеного типу: *підмова* (Писк 88), *помста* (93), *вивага* “рятування” (127). У “Малоруско – німецькому словарі” Є.Желехівського і С.Недільського подано 8 таких утворень, зокрема: *вимога* (Ж 79), *відплата* (101), *заборона* (231), *оборона* (546). У “Словник української мови” Я.Ф.Головацького (1856) зафіксовано 3 деривати, що належать до розгляданого ЛСТ: *гроза* (Голов 492) “погрожування”, *злуда* (601) “обман”.

Чисельність іменників аналізованого ЛСТ продовжує зростати в кінці XIX – на початку XX ст.: *загроза* (ЛексФр 75), *перемога* (163), *віддяка* (УміСп 105), *підмана* (685), *покуса* (710) “замах”, *поруга* (739), *зомства* (Яв 311) “помста”, *відборона* (Гр I 204), *відмова* (220), *заслона* (II 97) “захист”, *згода* (139), *змога* (167), *кривда* (303), *намова* (504), *обмова* (III 19), *оборона* (21), *погроза* (236), *подяка* (248), *помста* (300), *розрада* (IV 54) “незгода”, *страта* (213), *умова* (IV 339). Кілька новотворів зазначеного типу зафіксовано і у джерелах першої половини XX ст., наприклад: *відборона* (К I 218), *непокора* (II 723), *розплата* (V 162), *омана* (III 122) “обман”, *покара* (IV 58), *попора* (71), *пощада* (303), *ухвала* (VI 255). Протягом другої половини XX ст. кількісний склад іменників цього ЛСТ залишається практично незмінним. Так, “Словник української мови” в 11-ти томах містить 23 деривати зазначеного типу, однак усі ці утворення реєструвалися в обстежених джерелах попередніх періодів.

Також нульсуфіксальні утворення чоловічого роду на позначення вчинків людини виявили певну стійкість в історії української мови. Окремі давньоруські іменники вийшли з ужитку, але більшість збереглися, служачи моделлю для нових девербативів. В обстежених джерелах кінця XVII–XVIII ст. такі девербативи були не поодинокими: *въ проискахъ воинскихъ находились* (ЗМГ 177), *зра/д/у и по/д/ступъ* (47), *не имѣтъ умишлять отмщенія и подлоговъ* (КГ 93), *И въ томъ побюю отцъ городничии тысячу таятовъ имъ ручиль* (ДНРМ 1719 98), *Згорѣло дворовъ 170 зъ великимъ купчиновъ иноземнихъ убиткомъ отъ огня и розхвату* (МатТим I 1717-1734 289), *Далъ вязни на окупъ* (1656-1771), *учинил розискъ* (ДДГ 1711 48). Менш активним є процес творення іменників зазначеного типу в сучасній мові. В обстежених джерелах відповідного періоду виявлено лише окремі новотвори, наприклад: *визвол* (Ж 75), *захватъ* (Голов 584), *підкуп* (УміСп 684), *приступ* (801) “штурм”, *вибрик* (Гр I 147), *замах* (II 63), *захист* (II 113), *переступ* (III 139) “злочин”, *прислух* (439) “підслуховування”.

Обстежені джерела кінця XVII – XVIII ст. фіксують невелику кількість іменників на позначення вчинків, актів волевиявлення людини, які продукуються за допомогою суфікса -**енн(я)**, наприклад: *Заборонене и незносниі утрапленя* (МатТим I 1646 257), *Примушенне волнихъ народовъ подъ послушенство* (1656-1771 I 228), *вызволене вязневъ* (II 37), *Не хотѣль живъ быти по выгубленю люду своего* (1696-1771 I 134), *дерзостное замишленіе* (ДНРМ 1715 81), *намѣрніе свое имѣл* (ДДГ 1719 169), *контрове рсуючи за пограбленне сусѣда его мною* (ДДГ 51), *носили утиски и встатное разореніе* (55), “*Чи не вы зъ повеленія пана сотникового до такой шкоди Вискварку приправили?*” (ДНРМ 1709 36), *за позволеніемъ отца уставника* (ДНРМ 1719 99), *по его вленію подписался* (ДДГ 1725 180). Дещо зростає кількість таких утворень протягом XIX ст., наприклад: *прагненье* (Б-Н 296), *упевненье* (365), *воленіе* “бажання” (83), *граблене* (Ж 156), *донесене* (197), *завірене* (235), *краджене* (374), *розграблене* (816), *стверджене* (917), *захоплення* (ЛекФр 83), *рішення* (206), *смирнення* (223), *упокорення* (244), *нищення* (Тимч 85). За даними загальнономовних словників, протягом XX ст. цей лексико-словотвірний тип не набув високої продуктивності: *запевнення* (УміСп 247), *знищення* (Гр II 174), *нівечення* (565), *осягнення* (III 74) “досягнення”, *пересвідчення* (136), *видвигнення* “визволення з полону” (Яв 79), *викрадення* (85), *доводження* (Саб 97), *затвердження* (СУМ III 343), *перечення* (VI 318), *підтвердження* (513).

Кілька іменників, що є назвами вчинків, особливостей поведінки людини творяться за допомогою суфікса -**н(я)**, наприклад: *Людские збродни судили* (МатТим 1656-1771 I 302) “злочини”, *ошукня* (Б-Н 268) “обман”, *хвальня* (Писк 38), *хвастовня* (Лев 173), *плутня* (Гр III 198) “шахрайство”, *крутня* (СУМ IV 377) “нечесне поводження, шахрайство, ошуканство”.

Девербативи з суфіксом **-н-я** мають розмовний просторічний характер з негативним відтінком. У сполученні з дієсловами, більшість яких має виразний розмовний характер, цей формант продукує деривати зниженого плану [1: 107].

Протягом XVIII – початку XX ст. суфікс **-нин-а** теж продукує кілька утворень, що є назвами вчинків людей, наприклад: *Обачивши Іаковъ ошуканину* «обман» *свою, скорбѣль на Лавана* (МатТим 1656-1771 II 78), *бештанина* (Ж 25) «лайка, дорікання», *різанина* (УміСп 312) «бійка», *грязанина* (Гр I 326) «лайка», *хапанина* (IV 386) «хабарство постійне», *чубанина* (474) «бійка», *шарпанина* (486) «крадіжка», *бреханина* (Яв 51).

Іменники із суфіксом **-нин-а** вносять у вислів певну емоційність. Віддієслівні іменники з цим суфіксом інтенсивніше відтіняють активну тривалість чинності та її повторність [11: 165].

Кілька іменників, що є назвами вчинків людей маємо і з суфіксом **-ок**. Нечисленні похідні, що належать до цього лексико-словотвірного типу, характеризують переважно сферу етичних взаємин між людьми, меншою мірою репрезентують волюнтаристичну сферу: *Порату(и) мѣнѣ въ пригодѣ, а в добром разѣнѣ потрѣбуѣмъ ратунку* (Зин 241); *бунтовничий поступокъ* (ДНРМ 83 1715); *же признался мужъ ей в хатѣ пред ними до того богомарзского з невѣсткою своєю учинку* (82 1715), *Носилъ на челѣ своемъ выступки священническіе* (МатТим 1658-1771 I 157), *упадок* (Б-Н 365) «проступок», *грабунок* (УміСп 289), *порятунок* (309), *примирок* (641), *засилок* (Гр II 94) «допомога, підтримка», *битунок* (Он I 53) «бійка».

Частина похідних, що належать до зазначеного лексико-словотвірного типу, у сучасній українській мові перейшла до пасивного шару лексики, інша продовжує перебувати в активному вжитку. ЛСГ є непродуктивним.

Отже, протягом XVIII – XIX ст. за допомогою суфіксів **-нн(я)**, **-енн(я)**, **-О**, **-ств(о)** від дієслів активно творяться іменники на позначення вчинків, волевиявлень людини (*брехання, крадження, нищення, викрадення, обман, погром, помста, змова, ошуканство, катовство*). Протягом наступних періодів розвитку сучасної української мови кількість таких дериватів істотно не збільшується. Як свідчать обстежені джерела, спостерігається певна дистрибуція за стилями утворень згаданого семантичного типу. Так, девербативи на **-нн(я)**, **-енн(я)**, **-О** є стилістично універсальними, а іменники на **-ств(о)** – функціонують переважно в розмовному мовленні та мові художньої літератури.

Значно рідше протягом XVIII – XIX ст. для творення девербативів, що є назвами вчинків людей, використовуються суфікси **-н(я)**, **-нин(а)**, **-ок** (*ошукня, хвастовня, ошуканина, грабунок, порятунок*). Ці суфікси відзначалися певною продуктивністю у другій половині XIX ст., але в подальші періоди розвитку сучасної української мови активність відповідних формантів занепадає. Слід відзначити, що у XX ст. окремі з розглянутих утворень були витіснені на периферію мовної системи або й узагалі вийшли з ужитку. За нашими спостереженнями, девербативи на **-н(я)**, **-нин(а)**, **-ок** використовуються переважно в розмовному та художньому мовленні.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Безпояско О.К., Городенська К.Г. Морфеміка української мови. – К.: Наукова думка, 1987. – 211 с.
2. Булатова Л.Н. Отглагольные существительные на -нѣ, -тѣ в русских говорах // Труды Института языкознания АН СССР. – М., 1957. – Т. VII. – 416 с.
3. Вовк А. Дієслівні іменники жіночого роду з наростком -к- в зіставленні з іншими дієслівними іменниками // Збірник секції граматики української мови. – Кн.І. – К., 1930. – С.115-116.
4. Гумецька Л.Л. Нариси словотвірної системи української актової мови XIV – XV ст. – К.: Вид-во АН УРСР, 1958. – 298 с.
5. Дідківська Л.П., Родніна Л.О. Словотвір. Синонімія. Стилістика. – К.: Наукова думка, 1982. – 170 с.
6. Ковалик І.І. Особливості іменникового словотвору східнослов'янської мовної групи // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1963. – Кн.9. – С. 3-17.
7. Кравченко М.В. Семантична і морфологічна валентність словотвірних одиниць у системі віддієслівних дериватів // Мовознавство. – 1988. – №1. – С. 32-37.
8. Крымский А. О малорусских отглагольных существительных на -еннє и -іннє // Юбилейный сб. в честь В.Ф.Миллера. – М., 1900. – С. 298-304.
9. Наконечний М.Ф. Розмаїтність форм – багатство мови // Мовознавство. – 1967. – №2. – С. 57-65.
10. Ращинская Г.Н. Отглагольные имена существительные на -ннѣ, -еннѣ (-иннѣ), -тнѣ в современном украинском языке: Автореф. дис. ... канд. филол. наук. – Львов, 1968. – 21 с.

11. Смеречинський С. Віддієслівні іменники та їхні особливості в українській мові // Нариси з української синтакси. – Мюнхен, 1900. – С.165-187.
 12. Токарь В.П. Из истории суффиксов в украинском языке (суффиксы -к-а, -ик, -ок): Автореф. дис... канд. филол. наук. – Днепропетровск., 1955. – 15 с.

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ ДЖЕРЕЛ

Б-Н	Білецький-Носенко П. Словник української мови / Підготував до видання В.В.Німчук. – К.: Наукова думка, 1966. – 424 с.
Голов	Головацький Я.Ф. Словник української мови / Науковий збірник музею української культури у Свиднику, 1982. – №10. – С.311- 612.
Гр	Словарь української мови: В 4 т. / Зібран. ред. журн. “Киев. старина”. Упорядкував, з дод. власн. матеріалу, Б. Грінченко. – К., 1907-1909.
ДДГ	Ділова документація Гетьманщини XVIIIст – К.: Наукова думка, 1993. – 392 с.
ДНРМ	Ділова і народнорозмовна мова XVIII ст. (Матеріали сотенних канцелярій і ратуш Лівобережної України). – К.: Наукова думка. – 1976. – 415 с.
Ж	Малорусско-немецкий словарь: В 2т. – Львів, 1886. – 1117с.
Зин	Климентій Зіновій. Вірші. Приповісті посполиті. – К.: Наукова думка, 1971. – 387 с.
ЗМТ	Записки Матвея Титловского 1620-1621 // Летопись событий в Юго-Западной России в XVII в. / Сост. Самоиль Величко. – К., 1864.
К	Українсько-російський словник: У 6 т. / За заг. Ред. І.Кириченка. – К.: Наукова думка, 1953-1963.
КГ	Комиссія Гадыцкая року 1658 // Летопись событий в Юго-Западной России в XVII вkh / Сост. Самоиль Величко. – К., 1864. – с. 85-106.
Лев	Опыт русско-украинского Словаря / Составил Мих. Левченко. – Киевъ, 1879. – 190 с.
ЛексФр.	Лексика поетичних творів Івана Франка: Методні вказівки з розвитку лексики / Укладачі: І.І.Ковалик, І.Й.Ощипко, Л.І.Полнога. – Львів: ЛГУ, 1990. –264 с.
МагТим	Тимченко С. Матеріали до словника писемної та книжної української мови XV-XVIII ст. : Підготували до видання В.В.Німчук та І.І.Лиса: В 2т. – Київ – Нью-Йорк, 2003.
Он	Онишкевич М.Й. Словник бойківських говірок: У 2ч. – К.: Наукова думка, 1984. – 495 с.
Писк	Словник: Живої народної, письмової і актової мови руських югівшань Російської і Австрійсько-Вендерської царяї / Составил Форгунаць Пискуновъ. – Киевъ, 1882. – 310 с.
ПЛ	Приватні листи XVIIIст./ Підгот. до вид. В.А.Передрієнко. – К.,1987. – 173с.
СУМ	Словник української мови: В 11т. – К.: Наукова думка, 1970-1980.
Тимч	Русско-малоросійській словарь. – К., 1897.
Ум і Сп	Уманець М., Спилка А. Русско-украинский словарь. – Берлін, 1924. – 1149
Яв	Яворницький Д.І. Словник української мови. – Катеринослав: Слово, 1920.- Т.1. – 412с.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Оксана Максимець – кандидат філологічних наук, доцент кафедри українознавства Таврійського державного агротехнологічного університету.

Наукові інтереси: словотвір: напрями, аспекти дослідження історичного словотвору української мови.

КОМПОЗИТНІ УТВОРЕННЯ У МОВІ ТА МОВЛЕННІ

Тетяна ПІОНТКОВСЬКА (Умань, Україна)

У статті розглянуто лексико-граматичні особливості композитів синтаксичного типу. Виявлено та вивчено категоріальні та прагматичні ознаки новоутворень, які формуються в результаті лексикалізації синтаксичних одиниць.

Ключові слова: *оказіональне словотворення, композити, слова синтаксичного типу, інноваційні одиниці.*

The article is devoted to lexico-grammatical peculiarities of syntactic units. The main categorial and pragmatic features of new syntactic units, which are singled out as the result of lexicalization of word-combinations and sentences.

Key words: *occasional word-formation, composites, syntactic units, innovative units.*

На зламі тисячоліть простежується стрімке зростання кількості англійських інноваційних одиниць. При цьому збагачення словникового складу англійської мови здійснюється майже винятково за рахунок власних мовних ресурсів.

У цьому зв'язку виникає потреба більш глибокого вивчення словотвору та фіксації тих інноваційних процесів, які супроводжують виникнення нових мовних одиниць. Аналіз неологізмів, спостереження за інноваційними процесами свідчать як про кількісні зміни у словниковому складі англійської мови, так і про якісні у способах та засобах збагачення мови новими одиницями, а також дають змогу зрозуміти тенденції розвитку системи словотвору взагалі.

Актуальність дослідження. Однією з найцікавіших проблем англійського okazіонального словотворення є проблема так званих "другорядних" способів словотворення [10: 131], до яких належить багатоконпонентне (фразове) словотворення. Цей спосіб є

ЗМІСТ

ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЕКСИЧНОГО Й ФРАЗЕОЛОГІЧНОГО СКЛАДУ МОВ	3
<i>Ніна ІЩЕНКО</i> . ПАРАДИГМАТИЧНІ ЗВ'ЯЗКИ МІЖ ОДИНИЦЯМИ СИСТЕМИ МОВИ.....	3
<i>Вячеслав МЕРІНОВ</i> . ВЗАЄМОДІЯ ГРАМАТИЧНИХ ФОРМ ЧИСЛА ІМЕННИКА ІЗ СЕМАНТИЧНОЮ КАТЕГОРІЄЮ «РАХОВАНІСТЬ – НЕРАХОВАНІСТЬ».....	8
<i>Олександр БОНДАРЕНКО</i> . ІЗОМОРФНІСТЬ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ ТА БАГАТОЗНАЧНОГО СЛОВА.....	12
<i>Інна БЕРКЕЩУК</i> . ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК РЕПРЕЗЕНТАНТИ МЕНТАЛЬНОСТІ У МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ МАРІЇ МАТІОС.....	18
<i>Василь БЯЛИК</i> . ЛЕКСИЧНИЙ КВАНТОР: ШЛЯХИ ДОСЛІДЖЕННЯ В КОГНІТИВНІЙ ПАРАДИГМІ ВИВЧЕННЯ МОВИ.....	21
<i>Дмитро ВАСИЛЕНКО</i> . АНГЛОМОВНІ ВІЙСЬКОВІ КУЛЬТУРНО-МАРКОВАНІ СЛЕНГІЗМИ.....	25
<i>Світлана ВОРОПАЙ</i> . КОНФІКСАЛЬНІ ЗООНИМИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ.....	28
<i>Викторія ГОРЛАЧЕВА</i> . ЦВЕТОЛЕКСИКА В СОВРЕМЕННОЙ РЕКЛАМЕ: РАЗВИТИЕ И ФУНКЦИОНИРОВАНИЕ В ПОЛИКУЛЬТУРНОМ ПРОСТРАНСТВЕ.....	32
<i>Ірина ГРАЧОВА</i> . РЕЗУЛЬТАТ ДІЇ МЕХАНІЗМУ РАДИКАЛЬНОЇ РЕІНТЕРПРЕТАЦІЇ: КЛАС СЛІВ-КВАНТИФІКАТОРІВ.....	36
<i>Роман ЗАБАШТА</i> . СЕМАНТЕМА И ПОЗИЦИЯ НОМИНАЦИИ.....	41
<i>Ніна ЗАДОРЖНА</i> . ЛЕКСИЧНІ ДІАЛЕКТИЗМИ ОДНІЄЇ ГОВІРКИ СИНЮХО-БУЗЬКОГО МЕЖИРІЧЧЯ.....	46
<i>Марія КИРИЛЮК</i> . АКТУАЛЬНА ЛЕКСИКА НІМЕЦЬКОЇ МОВИ: ЛІНГВАЛЬНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ЧИННИКИ.....	53
<i>Ірина КОЗКА</i> . СИСТЕМНІ ВІДНОШЕННЯ В ГРУПАХ ПРИКМЕТНИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ РОЗУМОВИХ ЗДІБНОСТЕЙ ЛЮДИНИ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	56
<i>Тетяна КОЗЛОВА</i> . РОЛЬ ПЕРВИННОЇ ІКОНІЧНОСТІ В ПРОЦЕСАХ ФОРМАЛЬНО- СЕМАНТИЧНОЇ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ: ЗВУКОНАСЛІДУВАЛЬНІ РЕДУПЛІКАЦІЇ В ІНДОЄВРОПЕЙСЬКІЙ МОВІ-ОСНОВІ ТА ЇХ РЕФЛЕКСИ.....	61
<i>Людмила ЛИСЕНКО</i> . ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ З КОМПОНЕНТОМ – НАЙМЕНУВАННЯМ ОСОБИ ЗА ПРОФЕСІЄЮ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ).....	67
<i>Наталія ЛИСЕЦЬКА</i> . DIE POLITISCHE SPRACHE VON HEUTE: IN METARNERN UND INNOVATIONEN.....	71
<i>Анна ЛЯШУК</i> . ОСОБЛИВОСТІ ВІДФРАЗЕОЛОГІЧНОГО СЛОВОТВОРЕННЯ ЯК СПОСОБУ ПОПОВНЕННЯ ЛЕКСИЧНОГО СКЛАДУ МОВИ.....	76
<i>Олена МАНЮТИНА</i> . ПРОБЛЕМА ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ ДИСФЕМІСТИЧНОЇ ТА ЕВФЕМІСТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ В СУЧАСНІЙ МАСОВІЙ КУЛЬТУРІ АНГЛОМОВНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	79
<i>Олена МАТЕРИНСЬКА</i> . СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАЙМЕНУВАНЬ ЧАСТИН АРТЕФАКТІВ У НІМЕЦЬКІЙ МОВІ.....	85
<i>Марта ПЕТРИШИН</i> . РОЗВИТОК СЕМАНТИЧНОГО ПРОСТОРУ ПРИКМЕТНИКІВ PACUS I LERTOS У ДАВНЬОГРЕЦЬКІЙ МОВІ (НА МАТЕРІАЛІ ГОМЕРІВСЬКОГО ЕПОСУ).....	92
<i>Tatjana SKOKOVA</i> . RELATIONEN ALS EIN KODIERUNGSSYSTEM.....	96
<i>Ростислав УГРИНЮК, Василь УГРИНЮК</i> . ЕПІДИГМАТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОМПОНЕНТІВ ІМЕННИКОВИХ ПАРАДИГМ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ «ІНТЕЛЕКТ».....	100
<i>Ольга ЧАПЛЯ</i> . КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КВАНТИФІКАЦІЙНОЇ ЛЕКСИКИ ТА ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЯ В КОНТЕКСТІ (НА МАТЕРІАЛІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ).....	106
<i>Наталія ЧЕРНЫШЕНКО, Надежда ФОРТУНА</i> . СОПОСТАВИТЕЛЬНОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ ПЕРЕНОСНЫХ ЗНАЧЕНИЙ ОРНИТОНИМОВ В АНГЛИЙСКОМ И НЕМЕЦКОМ ЯЗЫКАХ.....	109
<i>Альвіна АЛИЄВА</i> . ФРАЗОВИЙ СУБФРЕЙМ ЯК СТРУКТУРНИЙ КОМПОНЕНТ НОМІНАТИВНОГО ПОЛЯ «МАТЕРИНСТВО» В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	113
<i>Вікторія БІГУН</i> . ЯВИЩЕ ЕВФЕМІЗАЦІЇ ЯК КОГНІТИВНИЙ ПРОЦЕС (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ).....	118
<i>Ірина БІЛОУС</i> . НОМІНАЦІЇ НА ПОЗНАЧЕННЯ БАЗОВИХ КОНЦЕПТІВ ДИСКУРСУ ФІТНЕС-ЗАНЯТЬ: СЕМАНТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	122

<i>Василь БОЙЧУК</i> . ВНУТРІШНЯ ФОРМА ЯК МОТИВАЦІЙНА ОЗНАКА І СПОСІБ МОТИВАЦІЇ ЗНАЧЕННЯ В НАЗВАХ ОСІБ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКИХ ТА АНГЛІЙСЬКИХ ДЕСУБСТАНТИВНИХ ІМЕННИКІВ).....	126
<i>Маріанна ВОЙЦИЦЬКА</i> . ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ НЕГАТИВНОЇ ЕМОТИВНОЇ ЛЕКСИКИ В «МЕТАМОРФОЗАХ» АПУЛЕЯ (МЕТ. IV, 28 – VI, 24)	131
<i>Крістіна ГОЛОВЕНКО</i> . ВТОРИННА НОМІНАЦІЯ ТА ВНУТРІШНЯ ФОРМА СЛОВА	137
<i>Наталія ГРИГОРЕНКО</i> . ГІПЕРОНІМІЧНІ НАЗВИ ЕМОЦІЙНИХ ЯВИЩ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	141
<i>Юлія ДЗЯБКО</i> . МІКРОПОЛЕ «МОВНА ПОЛІТИКА» В УКРАЇНСЬКІЙ ТА ЯПОНСЬКІЙ МОВАХ: СИНОНІМІЧНІ ВІДНОШЕННЯ.....	145
<i>Ірина ДОРОЩУК</i> . СІМЕЙНИЙ ДИСКУРС У ЛІНГВОКУЛЬТУРНОМУ АСПЕКТІ.....	150
<i>Надія ЗАСАНЬСКА</i> . ОСОБЛИВОСТІ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОЇ ГРУПИ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ЯВИЩА CRISIS	153
<i>Леся ІВАШКЕВИЧ</i> . ФІЛОСОФСЬКЕ ПОНЯТТЯ ЯК ОСОБЛИВЕ СЕМАНТИЧНЕ ЯВИЩЕ (НА МАТЕРІАЛІ ПОНЯТЬ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)	157
<i>Тетяна КРИЖАНОВСЬКА</i> . ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МІКРОПОЛІВ БОГ ТА GOD ЯК СКЛАДОВИХ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ МУДРІСТЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	161
<i>Марія КУШМЕТ</i> . ЛЕКСИКА НА ПОЗНАЧЕННЯ ЛИСТЯ ТА СТЕБЕЛ ГОРОДНІХ РОСЛИН У СХІДНОСТЕПОВИХ ГОВІРКАХ ДОНЕЧЧИНИ.....	166
<i>Олена КУШНЄРОВА</i> . ЕВОЛЮЦІЙНИЙ РОЗВИТОК РОЗУМІННЯ ФЕНОМЕНА СВІДОМОСТІ	170
<i>Галина ЛУК'ЯНЕЦЬ</i> . СЕМАНТИКА КОЛЬОРОНАЗВ КРИЗЬ ПРИЗМУ ТЕОРІЇ ПРОТОТИПІВ	175
<i>Тетяна ЛУЧЕЧКО</i> . КОДИФІКАТОРИ-КОЛОРОНІМИ КОСМОНІМА МІСЯЦЬ В УКРАЇНСЬКИХ Й АНГЛІЙСЬКИХ ЗАГАДКАХ	178
<i>Лю ФЕЙХУН</i> . ОСОБЕННОСТИ ТОЛКОВАНИЯ МЕЖДОМЕТИЙ В СЛОВАРЕ (ФОНЕТИЧЕСКИЙ КОМПОНЕНТ)	182
<i>Марія МАТКОВСЬКА</i> . МОВЛЕННЕВІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ СУБ'ЄКТА ДІЇ В АНГЛОМОВНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ.....	185
<i>Наталія МАШТАКОВА</i> . ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНОПОНЯТТЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В МЕЖАХ ФРАЗЕОЛОГІЇ	190
<i>Наталія МОІСЄЄВА</i> . НЕОЛОГІЧНА ЛЕКСИКА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ОЦІННОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ	194
<i>Світлана МУДРИНИЧ</i> . ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ РОЗРЯДИ СЛІВ ІЗ СЕМАНТИКОЮ СТАНУ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	199
<i>Лідія ОЛІЙНИК</i> . МЕТАФОРИЗАЦІЯ ЯК ОДИН З НАЙПОШИРЕНІШИХ ПРИЙОМІВ ПОПОВНЕННЯ НІМЕЦЬКОГО МОЛОДІЖНОГО ЛЕКСИКОНУ.....	202
<i>Уляна ПАЛІВОДА</i> . РЕАЛІЗАЦІЯ ІНДОЄВРОПЕЙСЬКОГО КОРЕНЯ *DUǾ(U)/*DUǾI У СЕРЕДНЬОВЕРХНЬОНІМЕЦЬКІЙ МОВІ: ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	206
<i>Дмитрий СОКОЛОВ</i> . «FREINEIT STATT SOZIALISMUS»: О ПЕРСПЕКТИВЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ КОГНИТИВНОГО ПОДХОДА В ИССЛЕДОВАНИИ ПОЛИТИЧЕСКОЙ ЛЕКСИКИ	210
<i>Алла СТАДНІЙ</i> . УПЛИВ КУЛЬТУРНОГО КОМПОНЕНТА НА ФОРМУВАННЯ НОВОГО КОНОТАТИВНОГО ЗНАЧЕННЯ ДІЄСЛОВА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ.....	213
<i>Раиса СТЕВАНОВИЧ</i> . ЛЕКСИЧЕСКИЕ СРЕДСТВА ВЫРАЖЕНИЯ ПОНЯТИЙ «ИДЕЯ», «ПРОБЛЕМА» В ЭВРИСТИЧЕСКОМ ПРОЦЕССЕ РЕШЕНИЯ ЗАДАЧ (НА МАТЕРИАЛЕ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА).....	217
<i>Катерина СУРЖИКОВА</i> . СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА АРХАЇЗМІВ ТА ІСТОРИЗМІВ У РОМАНІ В.КЕППЕНА «ГОЛУБИ В ТРАВІ»	220
<i>Анастасія ФЕДОРОВА</i> . ЛСГ “LEADER”/“ЛІДЕР” В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ: ЗІСТАВНИЙ АСПЕКТ	226
<i>Дмитро ШУЛЬГА</i> . ГРАМАТИЧНА КАТЕГОРІЯ РОДУ ІНШОМОВНИХ ІМЕННИКІВ: ОСОБЛИВОСТІ МОРФОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ (НА МАТЕРІАЛІ ЕПІСТОЛЯРІЮ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ 20–50-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ)	230
<i>Олена ЯКИМЕНКО</i> . ВІРШ І ТЕКСТ: СИНОНІМІЧНІСТЬ І ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ЛЕКСЕМ У КОМУНІКАЦІЇ ПРО ХУДОЖНЮ ЛІТЕРАТУРУ	233

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СЛОВОТВОРУ	238
<i>Лариса ЯГУПОВА. ПРО РОЗВИТОК ІМЕННИКОВИХ ДЕРИВАТИВ У СЕРЕДНЬОВЕРХНЬОНІМЕЦЬКІЙ МОВІ (НА ПРИКЛАДІ ПРЕФІКСАЛЬНИХ ІМЕННИКІВ ЗІ СТРУКТУРОЮ UN-(E)NEIT)</i>	238
<i>Наталія ВОЛКОВА. ГОЛОВНІ ФАКТОРИ РЕАЛІЗАЦІЇ СЛОВОТВІРНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗАПОЗИЧЕНИХ ІМЕННИКІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ</i>	242
<i>Вікторія ВОСТРЕЦОВА. ФРАЗОТВОРЧА АКТИВНІСТЬ ЛЕКСЕМИ “GUERRILLA” В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ</i>	246
<i>Олександра ГОЛОВКО. ПАРАДИГМАТИЧНА СИСТЕМНІСТЬ АНГЛОМОВНИХ ІННОВАЦІЙ</i>	250
<i>Інна ДЕМЕШКО. ВНУТРІШНЬОСИСТЕМНА ОРГАНІЗАЦІЯ СЛОВОТВОРУ: МОРФОНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ</i>	253
<i>Оксана КОЩІЙ. НЕОЛОГІЗМИ У НОВОЛАТИНСЬКОМУ ПОЕТИЧНОМУ ТЕКСТІ (НА МАТЕРІАЛІ ІСТОРИЧНОЇ ПОЕМИ СИМОНА ПЕКАЛІДА “DE BELLO OSTROGIANO”)</i>	260
<i>Оксана МАКСИМЕЦЬ. ФОРМУВАННЯ СЛОВОТВІРНОЇ СТРУКТУРИ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ВЧИНКІВ, АКТИВ ВОЛЕВИЯВЛЕННЯ ЛЮДИНИ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ КІНЦЯ XVII – XX СТ.</i>	263
<i>Тетяна ПІОНТКОВСЬКА. КОМПЗИТИВНІ УТВОРЕННЯ У МОВІ ТА МОВЛЕННІ</i>	267
<i>Ганна СКЛЯНИЧЕНКО. ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ДИТЯЧОГО МОВЛЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ</i>	271
<i>Ольга ЖИВЧИК. ДИФЕРЕНЦІЙНІ РИСИ СЛОВОТВІРНОГО ПОРІВНЯННЯ</i>	277
<i>Галина ЗЮЗЬКІНА. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРИНЦИПИ ОПИСУ СЛОВОТВІРНОЇ МОРФОНОЛОГІЇ ДЕРИВАТИВ З ІНШОМОВНИМИ ОСНОВАМИ</i>	281
<i>Надія МІШИНА. СЛОВОТВІРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДЕРИВАЦІЙНИХ ФОРМАНТИВ ІНШОМОВНОГО ПОХОДЖЕННЯ В МЕДИЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ</i>	286
<i>Микола ФЕДОРІВ. ПАРАДИГМАТИЧНІ ВІДНОШЕННЯ ПОХІДНИХ ІМЕННИКІВ З ЛАТИНСЬКИМИ СУФІКСАМИ У НІМЕЦЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ</i>	289
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ГРАМАТИКИ	294
<i>Лилия ДОЛГОПОЛОВА. ГРАММАТИЧЕСКИЕ ИННОВАЦИИ В СОВРЕМЕННОМ НЕМЕЦКОМ ЯЗЫКЕ</i>	294
<i>Богдан МАКСИМЧУК. ZU ENIGEN PROBLEMEN DER WORTARTEN AUS DER SICHT DER VERKARPTEN GRAMMATIK</i>	299
<i>Олександр БІЛИХ. ВІДМІНКОВІ ФОРМИ ОДНИНИ ЧЛЕННИХ ПРИКМЕТНИКІВ У ЦЕРКОВНОСЛОВ'ЯНСЬКІЙ МОВІ УКРАЇНСЬКОЇ РЕДАКЦІЇ КІНЦЯ XVI – XVII СТ.</i>	304
<i>Любов VITALISH. KOMPARATIVE PHRASEOLOGISIERTE SATZGEFÜGE</i>	312
<i>Тетяна ВОЛОДИНА. АСОЦІАТИВНО-ТЕРМІНАЛЬНА МОТИВАЦІЯ ВІДІМЕННИКОВИХ ДІЄСЛІВ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ</i>	315
<i>Оксана ВОРОБІЙОВА. ТИПОВІ СЕМАНТИЧНІ ПАРАЛЕЛІ МІЖ ФРАЗОВИМИ ДІЄСЛОВАМИ ІЗ ПОСТПОЗИТИВНИМИ КОМПОНЕНТАМИ ON I OFF</i>	319
<i>Олександра ДЕЙЧАКІВСЬКА. ЕРГАТИВНІ ДІЄСЛОВА – КОМПОНЕНТИ МАКРОПОЛЯ КОПУЛЯТИВНОСТІ</i>	322
<i>Наталія ДЕРКЕВИЧ. СИНТАКСИЧНА ВАЛЕНТНІСТЬ ПОХІДНИХ ДІЄСЛІВ З НЕВІДОКРЕМЛЮВАНИМИ ПРЕФІКСАМИ</i>	325
<i>Віктор ДРЕБЕТ. КОНТЕКСТУАЛЬНА ІНТЕГРАЦІЯ ІМЕННИКОВОГО СКЛАДУ У РІЗНОСКЛАДНІ ПАСИВНІ КОНСТРУКЦІЇ НІМЕЦЬКОМОВНОЇ ПРЕСИ</i>	331
<i>Наталія КОБЧЕНКО. СИНТАКСИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ РЕЧЕНЬ З ПРОНОМІНАТИВНО-ІНФІНІТИВНИМ КОМПЛЕКСОМ</i>	336
<i>Світлана КОВТЮХ. МОРФОЛОГІЧНА ПАРАДИГМАТИКА ІМЕННИКІВ ІІ ВІДМІНИ СЕРЕДНЬОГО РОДУ МІШАНОЇ ГРУПИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ</i>	341
<i>Людмила КОВАЛЬ. ЕВОЛЮЦІЯ ВИВЧЕННЯ ОДНОСКЛАДНОГО РЕЧЕННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ МОВОЗНАВСТВІ</i>	347
<i>Наталія КОСТУСЯК. МІЖРІВНЕВІ КАТЕГОРІЇ В ГРАМАТИЧНІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ</i>	351
<i>Ольга КРИЖАНІВСЬКА. ЧИСЛІВНИКОВІ ФОРМИ У ПРОБНОМУ ЗОШИТІ «СЛОВНИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ХУІ – ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХУІІ СТ.»</i>	354
<i>Ірина МАРИНЕНКО. ТИПИ ГРАМАТИЧНИХ І ПУНКТУАЦІЙНИХ ПОМИЛОК НА СТОРІНКАХ ЖУРНАЛУ «КРАЇНА»</i>	358